

на ѿніа, ѩ којто се надѣете да ги земете поќв, каква благодатъ имате; зашото ѵ греќши те на греќши те на заемъ даватъ, за да воспријматъ ѩ нихъ пакъ толко.

35 Но вшѣ ѡбꙗчайте дѹшмане те си, ѵ правите имъ добрò, ѵ на заемъ давайте, ѵ не чакайте нѝшо: ѵ ще да ви бѫде заплатата голема, ѵ ще да бѫдете сънове на вишнагѡ: Защото той є благъ на неблагодарни те ѵ зла те.

36 Бѫдете прѹче ѵ вшѣ милостиби, каквото є ѵ ѡтѣцъ вашъ милостибъ.

37 Не сѹдете, ѵ не ѹатъ да ви сѹдатъ: ѵ не ѡсѫждавайте, да не ѡсѫждени бѫдете: прощавайте, ѵ ще да ви простиатъ.

38 Дайте, ѵ ще да ви се даде: мѣра добра, ѵ натжпекана, ѵ спрѣсена, ѵ шото се прелика ще да ви дадатъ въ пазъха та ви: Заимото съ тајаистата мѣра, съ којто мѣрите, ще се мѣри ѵ вамъ.

39 Й рече имъ ѵ єдна притча: може ли слѣпецъ слѣпца да види; не ѹатъ ли да паднатъ ѵ двама та въ памата;

40 Никой оученикъ не є по гоѓенъ ѩ оучитела свое гѡ, обаче сїкой оученикъ

(като стање) совершено, ще да бѫде като оучитела своегѡ.

41 Я що гледашъ клечка та, шото є въ ѿко то на братата твоегѡ, а греда та којто є въ твоето ѿко не оусещашъ а;

42 Или каквъ можешъ да речеши братъ своему: брате, чакай да извадимъ клечка та шото ти є въ ѿко то: а самъ не видишъ греда та којто є въ твоето ѿко; лицемѣре, извади първия греда та изъ ѿко то си: ѵ послѣ ще да видишъ да извадишъ клечка та, шото є въ ѿко то на братата твоегѡ.

43 Защото никое дрење не є добрò, којто прѣви плодъ лоши: нико дрење лошо, којто прѣви плодъ добръ.

44 Защето всакое дрење плодътъ си се познава: зашото ѩ тжрнѣто не бератъ смокви, нико ѩ капињи те бератъ грозди.

45 Добрии чловѣкъ ѩ добро то си сокрѣвище сердечно. износи добры те: а злай чловѣкъ ѩ злѣто си сокрѣвище сердечно, износи зло те: зашото ѩ изкити се сердечни говоратъ оуста та.

46 И що ме вѣкаше. Гди, Гди, а ѡнова щото думамъ не творите;

47 Секой чловѣкъ, којто доходи при мене, ѵ слѣша